VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖS!

TAIKUS ATOMAS

IGNALINOS ATOMINĖS ELEKTRINĖS PARTINIO, LKJS, PROFSĄJUNGOS KOMITETŲ IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

Laikraštis įkurtas 1988 m. birželio 28 d. ✱ Nr. 18 (18) ✱ 1988 m. gruodžio 7 d. ✱ Trečiadienis ✱ Kaina 1 kap.

ASMENINĖ TEMA

Dviejuose iš eilės elektrinės valdybos partinės organizacijos susirinkimuose aš girdėjau trumpas, liečiančias blogą apšvietimo remonto organizavimo technologinėse blokų patalpose, pastabas. Dėl pertekliaus kitų, globalinių reikalų, ši tema neišsivystė, gulė tik eilutėmis protokole, o mano užrašų knygelėje prieš jas — „A. T.", tai reiškia — asmeninė tema.

„Šiandien mums reika pagalvoti, kaip paprasčiau ir aiškiau pateikti informaciją, kad ji būtų aiški visuomenei. Gal būt, tikslinga įkurti centrą dėl ryšių su spauda, kuri ne visada gali susidoroti savarankiškai su plaukiančia informacija", — šie žodžiai iš A. Kulakovo pranešimo Atominės energetikos ministerijoje, kurinos jis skyrė AEM ir centrinei spaudai, teisingi ir mūsų mažiems (palyginus su šalies) interesams. Centro, žinoma, pas mus įkurti nereikia, o štai informavimo funkcijos, propaganda ir elektrinės darbuotojų konsultacija padės ir elektrinės laikraštį padaryti veikliu, taip pat ir publikacijas respublikinėje spaudoje. Konkretus pavyzdys.

Apšvietimo tema galėjo dar pusę metų neiškilti į paviršių, jeigu ne reaktorinio cecho operatyvinis personalas. Grupė, iš keturių RC žmonių, aplankiusi redakciją lapkričio viduryje, turėjo tikslą papasakoti ne apie naujas ūkininkavimo sąlygas, ne apie išlaikymo baseinus, o apie... apšvietimo lempas ir rankinius žiebtuvėlius. Tema, kuri kažkaip dvelkė namais, suprantama, įgijo aštrų gamybinį apibrėžimą. Štai ką mums papasakojo.

Dar prieš metus reaktorinio cecho operatyvinis personalas (darbininkai) buvo įpareigotas ne tik žymėti žurnale pastabas, esamas savo patalpose, kur perdegė lemputės, bet ir savarankiškai jas pakeisti naujomis. Tai buvo daroma kaip ir priklauso, tuojau po defekto nustatymo. Nešė kopėčias, nešė lemputes. Dėžės su lemputėmis buvo savos, kiekvienam cechui jas perduodavo elektros cechas. Buvo laikoma, kad darbininkams išmokama premija (60 procentų) lyg ir apjungia apšvietimo darbų remontą.

Tačiau praėjus tam tikram laikui, pažiūra į šį darbą pasikeitė, pasidarė sudėtinga. Saugumo technikos instrukcija draudžia leisti dirbti prie apšvietimo „Ne elektrikui", specialiai nesupažindintiems darbininkams. Nukris, koją susilaužys. Ar dar blogiau — trumpas sujungimas. O kas atsakys? Buvo ir rimtesnių priežasčių. Gedimas kartais reikalauja ir profesionalių žinių, reikalingi specialūs įrankiai, medžiagos. Apšvietimo remontas pilna apimtimi buvo pavestas elektros cechui. Ir iš karto susidarė ilga grandinė.

Reaktorinio cecho operatyvinis personalas, gaudamas vis tuos pačius 60 procentų premijos, dabar tik nutato defektus ir užrašo juos žurnale (tuomet, kai šviesa reikalinga greičiau, kad galima būtų vykdyti tiesiognes pareigas). Paeiliui, elektros cecho operatyvinis personalas persirašo sudėtingesnius defektus savo remonto personalui. Šis užsirašo sau tai į planą ir vykdo:... planine eile.

Nieks iš reaktorinio cecho atstovų nepasakė, kad elektros cechas paraiškų nevykdo. Pokalbio metu redakcijoje, vienoje iš reaktorinio cecho technologinių patalpų, pagrindinių cirkuliavimo siurblių patalpose, buvo labai mažai šviesos. Taip jau dvi savaitės. Reaktoriniame ceche žino: anksčiau ar vėliau paraiška bus įvykdyta.

Tuo labiau, kad jie, patalpos šeimininkai, neblogai orientuojasi pagal kaukiantį įrengimą.

Remiantis reaktorininkų parodymais, vidutiniškai paraiškos įvykdymas trečioje dienoje, o reikėtų — tuojau pat, esamą pamainą.

Redakcija kreipėsi į elektros cecho viršininką S. Petrovą, prašydama pakomentuoti pasiūlymą sukurti mobilią apšvietimo tinklo apiarnavimo sistemą. Tam siūloma išaiškintus defektus pataisyti ne remontiniam, o operatyviniam elektros cecho personalui. Arba, galbūt, sustiprinti apšvietimo remonto brigadą, kuri turėtų reaguoti panašiai, kaip avarinė brigada.

Elektros cecho atstovas, remontininkų brigados meistras V. Kiričenka, kuriam mus nukreipė S. Petrovas, sutinka su pastabomis. Tačiau liko neaiškus klausimas ir V. Kiričenkai, ir mums, kodėl darbo užmokesčio fondas dvylikos žmonių personalo, kuris keitė lemputes ir valė šviestuvus, perduotas iš visų cechų į elektros cechą nuo 1988 m. sausio 1 d. visiškai neturėjo įtakos V. Kiričenkos brigados skaitlingumui. Jis kaip dirbo su trim-penkiais Ignalinos AE darbuotojais (išskyrus rangovinius), taip ir tebedirba.

Nuo lapkričio 1 iki 20 dienos žurnale atžymėtos 459 pastabos; iš jų 250 — neįvykdytų. Kokias šalinti pirmoje eilėje? Pagrindinių cirkuliavimo siurblių patalpose, ar kokiose kitose? Dabar tai sprendžia elektros cecho viršininkas. Kaip matome, elektros cechas užverstas užsakymais. Paeiliui, reikia išaiškinti, kodėl gi jų tiek daug? Gal mums padės Darbo kolektyvo taryba? Ir, tikriausiai, būtent darbo kolektyvo taryba gaištų padėti rasti dingusius 12 žmonių, kurie remiantis elektrinės direktoriaus įsakymu Nr. 1304/K, 1987 m. rugsėjo 18 d. turėjo būti perduoti elektros cechui.

T. Anatoljeva

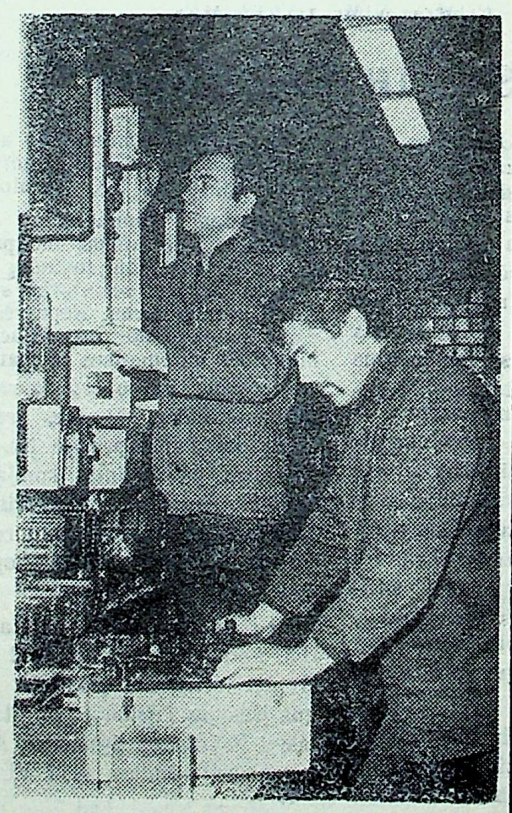

Nuotraukoje: elektros įrengimų derintojai A. Plotnikovas ir S. Orechovas derina ostilografą ir magnitografą.

A. Karasiovo nuotr.

EKONOMINIS IŠVYSTYMAS

PAGALVOKIME KARTU

Mūsų elektrinės šiandieninė ekonominė padėtis labai tolima nuo geros: pastoviai neįvykdomi elektros gavimo planai. Valstybinė atominės energijos priežiūra dažnai keičia ledžiamo blokų galingumo lygį, todėl koreguojami ir planai. Esant tokiai gamybinei ir ekonominei padėčiai, elektrinė nuo 1989 m. sausio 1 d. pereina dirbti savifinansiškaita, kol kas tik pirmuoju modeliu. Išnagrinėsime ekonominės padėties problemą.

Dabar elektrinė dirba sena, normatyvine planavimo sistema. Esant šiai sistemai, veikia griežtas ministerijos ekonominis diktatas, kuris neleidžia bet kuriose srityse elektrinės savistovumo. Elektrinės ekonomistai ir planuotojai paversti paprastais sąskaitininkais. Skaičiai, kuruos jie gauna ataskaitose, daugiau reikalingi ministerijai, elektrinės darbo kontrolei, o ne mums.

1899 metų planas sudarytas taip vadinamu „penkmečio srovės būdu" ir buvo sudarytas tolimais 1985, ikičernobyliniais metais. Černobylio pasekmės atsiliepė mūsų energijos blokų galingumo nustatymui. Tačiau skaičiai plane — nesvyruoja, kaip granitinės uolos. Šiems skaičiams visi lenkiasi, vykdo įvairiausias gudrybes, kad juos palikti tokius, kokie užrašyti 1985 metais, netgi mokesčių į biudžetą atskaitymų sąskaita. Tokiu būdu mūsų ekonominiai rodikliai prklauso nuo susitarimo su ministerija, o ne nuo mūsų darbo rezultatų. Išsaugojant tokią planavimo tendenciją ir pereinant prie naujų ūkininkavimo sąlygų, galima greitai bankrutuoti. Pradžia jau matoma 1989 metų plane, kada jis galą su galu suveda tik gavus dviejų milijonų dotaciją iš ministerijos. Be šios dotacijos mes neįvykdysime savo įsipareigojimų, net įvykdžius elektros energijos gamybos planą. Tačiau galiojantys ūkiskaitos modeliai — ir pirmas, ir antras — tai nepilnai automatiniai modeliai, tai irgi modeliai su nustatytais normatyvais. Abiejuose modeliuose numatytas atitinkamas darbo apmokėjimo normatyvas (atlyginimas, premijos, įvairūs papildomo skatinimo būdai), kurio negalima viršyti.

Vienintelė benormatyvinė ūkininkavimo forma yra arenda, kur darbo užmokesčio augimas priklauso nuo darbo našumo, o ne nuo normatyvų.

Jau šiandien elektrinėje būtina pravesti aktyvaus planavimo politiką. Reikla patiems planuoti savo ateitį, o ne priimti ministerijos numatytus normatyvus

(Nukelta į 2 psl.)

Pirmasis blokas dirba 600 MW galingumu. Pravedami darbai, liečiantys reaktoriaus fizinę charakteristiką, kurių užbaigimui blokas bus išvestas 1250 MW galingumui.

Puikiai baigtas greitos avarinės apsaugos įdiegimo išbandymas, kuris žymiai padidins bloko darbo saugumą.

Lapkričio 30 d. pučiant stipriam vėjui ir siaučiant pūgai, buvo pažeistas elektros perdavimo linijos išjungėjas „Utena-1". Nutrauktas laidas sukėlė trumpą sujungimą — greta esančio oro linijos išjungėjo „Utena-2". Viso išvardinto rezultate, sugedus dviems elektros perdavimo linijoms, antrasis energijos blokas buvo automatiškai sustabdytas.

Dėl šių susidariusių sąlygų, saugios eksploatavimo sąlygos nebuvo pažeistos. Radioaktyvių medžiagų išmetimas buvo leidžiamų normų ribose.

Gruodžio 3 d. energijos blokas pradėjo dirbti nustatytu galingumu.

Dėl bloko sustabdymo priežasties negauta 97 min. 640 tūkst. kWh elektros energijos.

* * *

Lapkričio 28 — gruodžio 4 dienomis išmetamos į atmosferą radioaktyvios medžiagos svyravo leistinomis normomis: inertinės radioaktyvios dujos nuo 1,1 proc. iki 18,6 proc.; ilgaamžiai radionuklidai nuo 0,05 proc. iki 1,3 proc.; 131 jodas nuo 1,1 proc. iki 20,3 proc.

Gama spindulių dozės stiprumas Sniečkuje 9—11 mikro R/h.

KOKIEMS KOOPERATYVAMS GYVUOTI?

„T. A." penkioliktame numeryje išspausdintas S. Rusakovo straipsnis, kuriame kalbama apie kooperatyvų ir asmeninės techninės kūrybos klubų įsteigimo galimybes. Buvo siūloma, kad klubas su elektrine sudaro konkrečios problemos išsprendimo sutartį ir suburia laikiną darbo kolektyvą (LDK) užduoties įvykdymui. Baigus darbą, laikinas darbo kolektyvas išyra.

Šiandieną pakalbėsime apie kooperatyvus.

Paskutiniame Ignalinos AE Darbo kolektyvo tarybos posėdyje priimtas nutarimas dėl kooperatyvų panaudojimo tikslingumo sprendžiant gamybines užduotis, pagrinde tų, kurios dabar vykdomos pašalinių organizacijų, o taip pat dėl liaudies vartojamų prekių gamybos.

Kooperatyvai dirbs sutarčių pagrindu, sutinkamai su TSRS kooperacijos įstatymais.

Labiausiai racionalia, mano nuomone, kooperatyvų darbo forma būtų kooperatyvų įkūrimas Ignalinos AE su tolesniu savanorišku jų apjungimu į kooperatyvų sąjungą mūsų įmonėje. Tik tuomet įmonė gali pareikalauti įtraukti į kooperatyvų Nuostatus kai kurias sąlygas apribojimui.

— Ignalinos AE darbuotojų užsiėmimo kooperatyve;

— narystės arba darbo pagal sutartį kai kurių elektrinės kategorijų darbuotojams;

— dozinio apkrovimo kooperatyvo nariams.

Ignalinos AE kooperatininkų sąjungos įkūrimas leis kooperatyvų darbą koordinuoti vieningu valdymo organu (sąjungos pirmininkas turi dalyvauti elektrinės gamybinėje veikloje padalinio vadovo teise).

Kooperatininkų sąjunga gali patvirtinti socialinio teisingumo principą, kuris suprantama, kaip vienodų sąlygų suteikimas kiekvienam miesto piliečiui realizuoti jo konstitucines teises darbui ir poilsiui. Tai visai ne aukšto stiliaus žodžiai. Už jų pilnai realios galimybės ir miesto „tėvų", ir mūsų, mūsų darbo kolektyvo.

Sudėtinga padėtis Sniečkuje gyventojų užimtumo klausimais, yra blogėjimo tendencija.

Trečiojo bloko užkonservavimas, elektrinės personalo sumažinimas ryšium su perėjimu prie naujų ūkininkavimo sąlygų, dalis šeimų patenka į šiuo metu sunkią, be išeities padėtį. Šios problemos sprendimas — ne tik ekonominė užduotis, bet ir politinė. Suteikti vieniems miesto gyventojams dirbti gamyboje ir kooperatyve tuomet, kai kiti neturi darbo visai — reiškia nesilaikyti pagrindinių socializmo principų, ir visų pirma, socialinio teisingumo principų.

(Nukelta į 2 psl.)

PAGALVOKIME KARTU

(Atkelta iš 1 psl.)

Pasilieka svarbus elektros energijos, pagamintos elektrinėje, kainos klausimas. Kas gi dabar gauna pelną, pardavus elektros energiją, kurios atleidžiamoji kaina 1,3 kap. už 1 kWh, o mažmeninė — nuo 2,5 iki 2,8 kap? Juk elektros tiekimo tinklų išlaikymui teika tik 0,3 kap. už 1 kWh.

Elektrinės ekonomikos stabilizavimui būtina teisingai ir ilgam laikui nustatyti elektros energijos pardavimo kainą.

Sekantis rimtas klausimas — tarpcechinio atsiskaitymo organizavimas. Pagal V. Derijaus siūlomą modelį veiks „atsiskaitymų lenktyniavimo“ sistema: Vėl amorfiniai ekonominiai rodikliai, vedantys į išlaidų sąmatos sumažėjimą, (24—25 mln. rub. išlaidų į metus). Padaliniai įvertinami ne pagal tiesiogines savo pareigas, o pagal įtaką pelnui. Baudžia kolektyvą, jeigu jis „įnešė indėlį“ į pelno sumažėjimą. Tai parodomasis modelis. Nustatyti asmeninį kiekvieno darbuotojo indėlį — neįmanoma.

Aš galvoju, kad organizuoti tarpcechinę ūkiskaitą galima būtų daugiau realiais ir suprantamais rodikliais.

Reaktorinis cechas gamina šiluminę srovę, turbinų — šiluminę srovę paverčia sukamuoju momentu, elektros cechas momentą paverčia elektros energija, cheminis — valo šilumos nešėją ir perdirba atliekas. Siluminės automatikos ir matavimo prietaisų cechas teikia valdymo, kontrolės ir visų cechų technologinių procesų paslaugas ir t. t.

Išsivystymas ir įgyvendinimas tarpcechinės ūkiskaitos ne tik sumažins sąmatos išlaidas, padidins darbininkų suinteresuotumą galutiniais rezultatais, bet bus pasiruošimo technologinių elektrinės įrenginių arendos etapu.

Ekonominių sąlygų ir politinės reformos sąlygomis didelį vaidmenį teikia Darbo kolektyvų taryba (DKT). Administracijos valdymo veiklos, elektrinės ekonominės padėties analizei būtina įkurti prie Darbo kolektyvų tarybos ekonominės analizės grupę, kuri galėtų išanalizuoti ekonominę situaciją ir apsvarstyti kolektyvo, o taip pat ir atskirų darbuotojų pasiūlymus.

Visus, kas turi pasiūlymų minėtomis ir neminėtomis čia problemomis, prašome kreiptis į Darbo kolektyvų tarybą. Imkime kolektyviai galvoti, kaip išspręsti ekonomines ir gamybines problemas. Tik apjungus galimybes, galima pasiekti gerų rezultatų.

J. Mochovas
Siluminės automatikos ir matavimo prietaisų cecho inžinierius

KOKIEMS KOOPERATYVAMS GYVUOTI?

(Atkelta iš 1 psl.)

Kad išvengti socialinių deformacijų, visi Ignalinos AE bazėje esantys kooperatyvai (ir kitų įmonių) turi palaipsniui įeiti į kooperatyvų sąjungas įmonėse ir pripažinti pirmenybės teisę į jų įstojimą asmenų, neturinčių darbo, Šios sąlygos turi būti užrašytos kooperatyvų nuostatuose, pavyzdžiui, sekančiai:

— kooperatyvas pripažįsta įmonės pirmenybės teisę panaudoti jo darbo ir gamybinius resursus planinių darbų įvykdymui pagal sutartį tarp sąjungos ir Ignalinos AE, kuri sudaroma kiekvienus metus iki einamųjų metų gruodžio 1 d.;

— kooperatyvo nariais ir jo dalyviais pagal darbo sutartį negali būti asmenys: (toliau seka pareigų sąrašas arba įmonės barų pavadinimai).

Dėl kooperatyvų aprūpinimo kvalifikuotais specialistais, iš neturinčių darbo, skaičiaus, kooperatyvo sąjunga gali organizuoti savo darbo biržą, kuri registruotų, egzaminuotų ir vykdytų parinkimą. Tokiu būdu būtų šiek tiek sureguliuota užimtumo problema (tegul bent jau laikinai) ir išlaikyti elektrinės interesai būtina darbų kokybe.

Pabaigai noriu kreiptis į miesto gyventojus ir elektrinės darbuotojus su prašymu įsijungti svarstant pateiktą kooperacijos struktūrą Sniečkuje. Savo nuomonę jūs galėsite išsakyti, padarius atžymą pateiktoje lentelėje ir išsiuntus ją adresu: Sniečkus, Ignalinos AE, laikraščio „Taikus atomas“ redakcija.

Medžiaga bus išanalizuota ir perduota Darbo kolektyvo tarybos peržiūrėjimui.

A. Ogijenka
IAE mokslinio tyrimo skyriaus vyresn. inžinierius

Pavardė, vardas, tėvo vardas	Adresas	Darbo vieta	Nuomonė
		Ignalinos AE	Pilnai už
		Statyb. org.	Už su neesminėmis pastabomis
		Montav. org.	
		Kitos org.	Yra esminės pastabos
		Kooperat.	
		Be darbo	Kategoriškai prieš

Šiandieną mes pateikiame trečią, ir paskutinę, Obninsko atominės energetikos instituto socialogų grupės pravestą tyrimų medžiagą, kurią pateikia jos vadovas, filosofinių mokslų kandidatė N. Sauškina.

Straipsnyje panaudotos ekonominių mokslų daktaro, TSRS MA Sibiro skyriaus profesorės R. Ryvkinos tezės, „Komunisto“ žurnalas, Nr. 14, 1988 m.

Visas publikacijai medžiagas paruošė T. Višneveckaja.

SOCIOLOGINIŲ TYRIMŲ PĖDSAKAIS

VISUOMENĖS NUOMONĖ: VAIDMUO IR REIKŠMĖ

Mes pripratome gyventi be infomacijos apie pačius save. Laikui bėgant vystosi vis nauji procesai darbo kolektyvuose, visuomenėje, o mūsų žinios apie juos negausėja.

Su kokiais sunkumais susiduria įvairios kategorijos vadovai, inžineriniai-techniniai darbuotojai, tarnautojai, darbininkai pereinant prie ūkiskaitos? Kaip jaučiasi naujai įkurtų kooperatyvų nariai, kaip jie dirba? Kokių valdymo kadrų perteklius, ir koks jų skaičius turi būti, kad kvalifikuotai ir operatyviai vykdyti naujas funkcijas? Kokius realius vaisius davė darbo kolektyvo taryba, kas trukdo darbininkų aktyvumui?

Atsakymų šiems, kaip ir daugeliui kitų panašių klausimų, mes šiandieną nežinome: reikalingų tyrimų nieks nepravedė.

Kolektyvo (visuomenės), jo nuotaikų, vykstančių jame naujų procesų nežinojimas — viena iš priežasčių žemo valdymo ir sprendimų kokybės. Tai pablogina arba nepagerina visų kategorijų darbuotojų darbo sąlygų, kas sava eile, sumenkina jų darbo aktyvumo stimulą, gimdo susvetimėjimą.

Darbo kolektyvas dirba, vadovaudamasis spėliojimais, buitinio lygio galvojimu apie savo išsivystymo (arba stagnacijos) principus. Dar daugiau, jis nežino, ko būtent jis nežino, neįsitikinęs, kad jam jau atsidengia visa eilė informacijos galimybių, pavyzdžiui, socialinio gyvenimo srityje. Sociologai pastebi, kad, kaip taisyklė, žmonėms neiškyla klausimų, pereinančių už šių supančių rėmų.

Svarbiausiu informacijos šaltiniu apie mus pačius gali pasitarnauti (ir daugumoje šalių realiai padeda) sociologija. Įmonių perėjimas ūkiskaitai pakeis ir sociologo statusą. Tiktai jis galės moksliškai apibendrinti greitai besikeičiančią socialinę padėtį kolektyve, „atsekti“ naujų iškylančių visuomeninės veiklos formų, pavyzdžiui, Darbo kolektyvų tarybos, išaiškinti gilias žmonių reakcijas naujoms darbo ir gyvenimo sąlygoms, prognozuoti jų veiklą. Sociologas turi tapti naudingu įmonės vystymuisi, o suprastas sociologinių tyrimų poreikis pateiks realų pelną. Kai kuriose šalies įmonėse sociologai ir anksčiau padėdavo šiuose reikaluose, o dabar tokios išimtys turi tapti noma.

Šiandien elektrinėje jau yra specialistas-psichologas, tačiau sociologinio charakterio klausimų jam nepavesi, kaip kad galvoja kai kurie draugai: psichologas dirba su žmogumi, sociologas — su visuomenine grupe. Ir, jeigu jau kalbėti apie ekonominius elektrinės interesus, tai jiems, žinoma, draudžiama, daugiausiai atsakinėja būtent sociologija.

Imkime visuomeninę nuomonę. Ką mes apie ją žinome? Kad ji gyvuoja — viens. Kad ši nuomonė susidarė dėl kažkokios konkrečios padėties — du. Kad ji susideda iš įvairių grupių nuomonės — trys.

O štai kaip nustatyti, kokia tai nuomonė, mes nežinome. Išsireiškimas „žmonės kalba“, tai neįrodyta „nuomonė“ — antimokslinis požiūris, netikras valdymas. Paklausti susirinkime, kaip jūs manote? O jeigu ne visi atėjo? O jeigu jiems vis tiek? O jeigu nebus kam paklausti? Ne, išnagrinėti šią, pačią nuomonę, gali tik sociologas. Išnagrinės — ir pateiks vadovui. O dabar spręskite, žinodami, ką apie tai galvoja darbo kolektyvas.

O kokie reikalai šiandieną, analizuojant visuomenės nuomonę, elektrinėje?

Tiksliai nustatyta, kad jo vaidmuo sprendimų priėmime, mažas, Iki šiol kažkaip apsieidavo be darbuotojų nuomonės. Ir kol nepasirodys sociologas, apsieis. Kažko tikėtis iš susirinkimo nereikia. Sprendžiant pagal apklausimus, darbininkai retai kada išsako savo nuomonę susirinkimuose: vistiek nieks nepasikeis. Iš kitos pusės, administracija ne taip jau dažnai įsiklauso į darbininkų nuomonę arba iš viso šią nuomonę ignoruoja.

Taip pat nustatyta, kad motyvai, žadinantys pasisakyti drbininką, pagrinde, asmeniniai. Visuomeninių motyvų formavimas — pilnai pricinamas dalykas. Pavyzdžiui, sociologinių tyrimų procese ne tik analizuojama, bet ir formuojasi nuomonė. Žmogui keliami klausimai, apie kuriuos anksčiau gal būt jis ir negalvojo. Jiems kreipiamas dėmesys, jam siūlomi sprendimų variantai, ir reikia ieškoti savo asmeninio įvertinimo, pasirinkti.

O kol kas susirinkimuose žmonės tyli. 48 procentai jų pasiūlymų pasimetė kasdienybėje. 30 procentų elektrinės darbuotojų iš viso nežino, kur jų pasiūlymai: nieks negalvojo apie tai informuoti. Iš čia ir tas tylėjimas, šiu nuomonių stoka.

Tuo pat metu, visuomeninės nuomonės tyrimas — nevienkartinis aktas. Tą patį klausimą reikia analizuoti nuolat. Būtent apie visuomenės nuomonės išjudinimą galima spręsti apie mūsų reikalų efektyvumą. Moksle srityje tai vadina „monitoringo analize socialiniame režime“. Sociologiniai tyrimai — tai taip mums šiandien reikalinga kaip pliuralizmo nuomonių surinkimo instrumentas.

Kol kas mums belieka pripažinti, kad Ignalinos AE visuomenės nuomonėms ir šiandienai belieka tik — rūkymo vietos ir atviri kreipimosi tekstai, kurie laikas nuo laiko pasirodo kontrolės punkto stenduose

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

TEISĖS IR PAREIGOS

Nuo 1988 m. spalio 1 d. Ignalinos AE cechinėse komjaunimo organizacijose vyksta ataskaitiniai-rinkiminiai susirinkimai. Ryšium su struktūriniais pasikeitimais elektrinėje, cechinių organizacijų skaičius išaugo nuo 23 iki 28. Įkurtos komjaunimo organizacijos duonos kombinate, mokslinėje-techninėje tarnyboje ir kt. Lapkričio 24 d. ataskaitos ir rinkimai pravesti 25 cechinėse komjaunimo organizacijose. Centralizuoto remonto, reaktoriniame, turbinų, technologinio azoto ir deguonies, elektros, siluminės elektroenergijos tiekimo cechuose, medicininėje-sanitarinėje dalyje Nr. 136 susirinkimų pravedimai perkelti ryšium su neatvykimu daugumos komjaunuolių. O tokiuose padaliniuose, kaip reaktoriniame, turbinų cechuose iki šiol susirinkimai nepravesti. Siluminės automatikos ir matavimo prietaisų cecho biuras niekaip negali numatyti susirinkimo pravedimo datos.

Nežiūrint į tai, kad praėjusių susirinkimų metu buvo iškelta rimtų klausimų dėl persitvarkymo, elektrinės komjaunimo veiklos dėl naujų ūkininkavimo sąlygų, tačiau komjaunuolių aktyvumo nepasireiškė.

Matyt, komjaunuoliai priprato, kad už juos sprendžia „dėdės“. Seniai laikas patiems spręsti jaunimo problemas.

Ataskaitinės-rinkiminės kampanijos metu perrinkta penkiolika komjaunimo organizacijų sekretorių. Įskaitant sekretorių dažną pasikeitimą, komjaunimo komitetas 1988 metų gruodžio mėn. planuoja pravesti dviejų dienų išvažiuojamąjį komjaunimo aktyvo mokymą, pasikviečiant LKJS CK, zoninės komjaunimo mokyklos, LKJS RK aparato darbuotojus

Pravedant komjaunimo organizacijose ataskaitas ir rinkimus, tuo pat metu pravedamas metinis komjaunuolių sudėties patikrinimas. Ne visi sekretoriai sąžiningai atlieka šį svarbų darbą. Nepravestas jis sekančiose komjaunimo organizacijose: turbinų, šiluminės automatikos ir matavimo prietaisų cechuose, darbo organizavimo ir saugumo technikos skyriuje, įrengimų bazėje, vaikų darželyje-lopšelyje Nr. 3. Kokybiškai pravestas patikrinimas komjaunimo organizacijose: medicininės-sanitarinės dalies Nr. 136, elektros, centralizuoto remonto, reaktoriniame cechuose, vaikų lopšeliuose-darželiuose Nr. 4, 10.

Patikrinimo metu išaiškinta 49 VLKJS nariai, kurie nėra įskaitoje, 32 VLKJS nariai išvykę, tačiau dar įskaitoje. Iš jų, 31 žmogus įrašytas į įskaitą, 15 VLKJS narių išrašyti iš įskaitos. Ignalinos AE komjaunimo organizaciją sudaro 1111 VLKJS narių.

Noriu pažymėti, kad šiuo metu komjaunimo organizacijos turi dideles teises sprendžiant gamybinius klausimus, įkuriant prie komjaunimo komitetų kooperatyvus, savistovumą finansiniais klausimais ir cechinėms komjaunimo organizacijoms būtina jas plačiau taikyti.

V. Ratušnas
komjaunimo komiteto sekretoriaus pavaduotojas organizaciniam darbui

Naujas pasiūlymas

Kooperatinė laisvų verslininkų veikla, labiausiai pasireiškusi prieš du metus, pasiekė, atrodo, epogėjų. Paprasčiausiai, ji susidūrė su fondinių resursų paskirstymo sistema, su deficitu, patalpų trūkumu ir t. t. Todėl juos vis dažniau pakeičia įmonių bazėje susikūrę kooperatyvai arba sudarantys įsipareigojimų sutartis su įmonėmis. Matyt, kad jie dar labai silpni, ir jiems gyvybiškai būtinas valstybinių įmonių palaikymas. Jie ir patys susidomėję nauju rangovu.

Kaip jau skaitytojai pastebėjo, kažkuo panašūs, kažkuo visiškai nepanašūs išsakomi pasiūlymai „T. A.“ puslapiuose, kurie liečia neformalius darbo kolektyvus Ignalinos AE bazėje. Ignalinos AE komjaunimo komiteto planai kiti. Tikslu gauti nežymią dalį pelno, komitetas pasiruošęs padėti bet kurio kooperatyvo veiklai, susikūrusiam Sniečkuje.

Sniečkaus gyventojai, norintys įkurti kooperatyvą, skambinkite telefonu 31523, galėsime apsvarstyti bendradarbiavimo variantus arba praktiškai realizuoti idėjas.

PRAĖJUSIĄ SAVAITĘ

Įrengimų bazėje įvyko vadovo rinkimai. Iš 79 balsų — 52 buvo atiduoti bazės viršininko pavaduotojui B. Sučkovui.

SKELBIMAS

Gruodžio 9 d. 18 val., statybininkų klube įvyks naujai išrinktų LKP RK biuro narių susitikimas su Sniečkaus gyventojais.

Redakcijos adresas: 234760, Lietuvos TSR Ignalinos rajonas, Sniečkus, Ignalinos atominė elektrinė tel. 29157, 31714 Laikraštis leidžiamas lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškilioji spauda. Formatas A-3. Apimtis — 0,25 spaudos lanko. Tiražas 200. Užsakymo Nr. 1955. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvės Švenčionių filialas: Švenčionys, Vilniaus 36/1. Telefonas 51214. Indeksas 67238.

Redaktorė O. BERIOZA